

10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

† Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῶ Βοιωτίας (†1943).

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν γ'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' Κε δ

 ^{Κε}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου ^u
^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Κε}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^u ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Τ^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν^{υ ρ} την
τα φην την α γι αν υ υμνοις τι μη σωμεν^{υ ρ} και την
α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν^{υ ρ} ο τι συ νη
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του^{υ ρ} και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε^{υ ρ}

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
σας τον θα να τον^{υ ρ} εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα^{υ ρ} α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον^{υ ρ} κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας^{υ ρ} παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι^{υ ρ}

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε
ος Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι
δου εκ του καρ που της κοι λι ας μδ δς την Παρ θε
ε ε νον εξ ης ο πλα στουρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α
δαμ ε τε εχ θη βα σι λευς ε πι του θρο ο νδ δ
μδ και βα σι λευ ει ση με ρον ο ε ε ε χων την βα
σι λει α αν α σα λε εν τον Η σται ει ρα τι ι ι κτει
την Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης
η μων

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος Κε ρ

Κ υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω ηρ νη σα μην σε ^υ₉ α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την ^ν₂₂ η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου ^υ₉ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με ^υ₉

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων ^υ₉ και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον ^ν₂₂ τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η μερος ^υ₉ ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε ^ν₂₂ και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρ σιν ^υ₉ υ περ υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι ^υ₉

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος ^{Δι}₂₂ Δι ^σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε^{Πα} κ της ρι ζης ^{Δι} Ι ι εσ σαι και εξ ο σφυ οστου Δαυ

Πα Δι
 ιδ η θε ο παις Μα α ρι αμ τι κτε ται ση μερον η
 μιν και νε ουρ γει ται η συμ πασα και θε ουρ γει ει
 ει ται Συγ χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη
 Πα Δι
 αι νε ε σα τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων
 Ι ω α κειμ ευ φραι νε ται και Α α αν να πα νη γυ ρι
 ζει ει κραυ γα ζου ου σα Η σται ει ρα τι ι ι κτει την
 Πα Δι
 Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης η
 μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ
 Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α
 τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυρασυμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χριστον
το Αγγελειλα προσευτα ασφθεγγο με εντι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιου Πνευμα
τι

Προσκυνουμεν Πατερα και τον τριστον
Υιον τον και τον Αγιον Πνευμα την αγιαν
αν Τριαδα εν μια τη ουσια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κτισα ελυτρωσω Παρ
θε εν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ κ̣ε ϕ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σσ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
 η μοσ ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε
 κροι οι οι οισ λο γι σθε ε ε εν τα ^υ₉ τϑ θα να

τϷ Ϸ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω ²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα ⁹
και εξ α δϷ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϷ ⁹

Tι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ⁹ συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ⁹ ο ο α στρα α α πτων ²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ⁹ ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϷ
μνη η η μα α α α τος ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μν ρων ελ θθ θ θ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ^u ε νη
χ⁸ υ ντο Α γγε ε ε λ^v προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν⁸ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε^u ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ⁸ μνη η η μα α α α
τος^u

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι^u

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν⁸ υ υ με εν Πα τε
ε ε ρα^v και τον τ⁸ τ⁸ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα^u τη η η ην
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

υ σι ι ι α^v συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ^v κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος^u

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε^u

Κ αι νυ υ υν και α α ει^v και εις τ⁸ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^υ₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^υ₉ ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ^υ₉

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη ημου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλω σσης δο λι ι
ι ι ας

Τ οισ ε ρη μι κοισ ζω η μακα ρι α ε στι
θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ

στως<sup>υ
9</sup>

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε

κει ει σε<sup>υ
22</sup> ο θεν βο η η θει α η κει<sup>υ
9</sup>

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε

νη<sup>υ
22</sup> σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω<sup>υ
9</sup> ✠

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι<sup>υ
9</sup> Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην<sup>υ
9</sup>

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν<sup>υ
9</sup> συ

ει θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα

σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας<sup>υ
9</sup>

Ἀντίφωνον Γ

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου<sup>υ
9</sup> χα ρας πολ ης πλη σθει σευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω<sup>υ
9</sup>

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται ^u_q πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν ^u_q χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην ^u_q

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α ^{v'}₂₂ εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ^u_q ως εν Πα τρι
α μα τε και Δο ο ο ο ο γω ^u_q

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^{v'}₂₂ ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u_q

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^{v'}₂₂ ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u_q

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
 συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ

ανάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστās ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, ἀκχεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Ἀκχεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

✠ Δ

Ε —————
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σε και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σε ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις ου νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

Ι δὲ ὅτι ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς
θεῖαν ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς
καὶ αἱ τακτικὴν ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς
φιλιππῶν ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς
ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς ἡ ἀρχιερεὺς

Ὁ ἀρχιερεὺς.

Εἰς πολλὰ ἔτη δεσποτα

Χ Δ

Ραντι εἰς μεσσωπικὴν καὶ καθαρῶς ἡσυχασταί
μαίαντες μετὰ περὶ ὁναλευκανθησμοί

Ακουτι εἰς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο
συνην ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτεταπεινωμέν

να

Αποσρεψόντο προσωπόν σαποτων ἀ
μαρτιῶν μὲν καὶ πασαστασ νομίας μὲν ἐξαλει

ψον ⁶

Καρδιαν καθάραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος ^Δ και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ ⁶

Μη απορριψης με απο τω προσωπω σου ^Δ και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μδ ^Δ

Αποδος μοι την αγαλιαν του σωτη
ριου σου ^Δ και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με ⁶

Διδαξα νομους τας οδους σου ^Δ και ασε
βεις επι σε ⁶ επιστρεψισι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλιαν σε ται η γλωσσα μου την
δικαιον συνησ ⁶

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ο θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθη των Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρα σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο ο σ χος και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων ε γ κλη μα
 των **Δ**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ **Δ**

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **Δ**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος **Δι-θ**

Δο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις **Δ** ε ε ε ε λε ε η η η μον **Δ** ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη **Δ** των ε ε

מִוֹנֵי עֵקְלָמָא אֲתָנִים
μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

מִוֹנֵי עֵקְלָמָא אֲתָנִים
μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξ α λει ψ ο ν τ α π λ η η θ η τ ω ν ε ε

מִמָּא אֲמִם
μη μα α μς

Ανα στας ο Ι η σης α πο τα τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

וֹוֹס
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαὶν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἁγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεῷ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας

σου προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἴανης
τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῳ, τρία συναΐδια, ἐν
οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ, Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ
ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρα,
Θεογεννήτορ ἀγνή.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνη ἀγαθὴ καὶ
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ
Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς
παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος
ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου
Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε
Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως
κηρύττομεν.

Τῆς ἐορτῆς ὁ β' κανὼν. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σῶφρον Ἴαννα, καρπὸν γὰρ ἦνθησε
παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ
λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἴανης σήμερον

γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντα εὐφραίνει σήμερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναῖδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῶδιον Κάθισμα Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η^{Πα} Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κος α λη
^{Πα} θως ως νε φε λη του ουφω τος ση με ρον ε λαμψεν η
^Δ μιν σ και εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν ημων π
^{Δι} Ουκ ε τι ο Α δαμ κα τα κρι ι νε ε ται η Ε ευ
^{Πα} α των δε σμων η λευ θε ε ρω ω ται σ και δι α του
^{Πα} το κρα ζο μεν βο ω ω ντες εν παρ ρη σι α α τη μο νη Α

γνη Χα ρα αν μη νυ υ υ ει η γε εν νη σι ι

ις σου πα ση τη οι κου με ε ε νη η η

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

τὸ τέλος:

 ο οι οι κοος σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίφας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Βιθυνίᾳ ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμοδώρας. (†305)

Στίχ. Ἦγοῦντο Μηνοδώρα καὶ Μητροδώρα

Καὶ Νυμοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτῃ δωρῶνυμοι ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Αὗται ὑπῆρχον γνήσιοι ἀδελφαί, οἰκοῦσαι ἀπὸ δύο σημείων, τῶν ἐξαρχομένων θερμῶν ἐν τοῖς Πυθίοις. Διαβληθεῖσαι δὲ Φρόντωνι τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι καὶ πικρῶς αἰκισθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τούτων αἱ τίμιαι κάραι διασώζονται τεθησαυρισμέναι τῆς μὲν Μητροδώρας ἐν τῇ μονῇ Ἀσωμάτων Πετράκη ἐν Ἀθήναις, τῆς Μηνοδώρας ἐν τῇ μονῇ Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁθῶ, τῆς δὲ Νυμοδώρας ἐν τῇ μονῇ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἁθῶ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρυφαβᾶ.

Στίχ. Βαρυφαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότη,
 Οἰκεῖον αἷμα συντριβεῖς ξύλοις χέει.

Οὗτος, ἀπό τινος ἐρημίτου λαβὼν τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ρεῦσαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰάσεις ἐπετέλει δι' αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων νύκτωρ δολοφονεῖται· ὁ δὲ θησαυρὸς οὗτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ φυλαττόμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσσης Πουλχερίας, ἐν εἰρήνῃ τελειωθείσης. (†453)

Στίχ. Ὦντως παρέστη φαλμικῶς Πουλχερία,
 Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Αὕτη ἦν ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ Νέου· γυνὴ δὲ ὀνομασθεῖσα Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως, ἀλλὰ καὶ μέχρι γήρωος τὴν παρθενίαν φυλάξασα καὶ πολλὰ κατορθώματα ἐν τε ναῶν οἰκοδομαῖς, ὡς τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις, τῶν ἐν Ἄθω μονῶν Ξηροποτάμου καὶ Ἐσφιγμένου, καὶ γηροκομείῳ ποιήσασα καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν Σύνοδον γενέσθαι παρασκευάσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Λουκᾶς ὁ θεῖος σὺν Ἀπελλῇ καὶ Κλήμης,
 Ἀπόστολοι σύνεισι τοῖς Ἀποστόλοις.

Ἄλλος οὗτος ὁ Ἀπελλῆς, καὶ ἕτερος ὁ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῇ Θράκῃ ἐπίσκοπος γεγονώς. Τούτου δὲ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους· ὃς φωστῆρ τῆς Σμύρνης γέγονε καὶ τῷ Θεῷ ὀσίως δουλεύσας, πρὸς αὐτὸν ἀναλύει. Καὶ οὗτος ὁ Λουκᾶς, οὐχ ὁ Εὐαγγελιστῆς, ἀλλ' ὃν ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτόθρονος τῆς ἐν Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος καὶ καλῶς ποιμάνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Κλήμης δὲ οὗτος, ὃν ἐν τοῖς πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ Ἀπόστολος διηγείται· καὶ γὰρ οὗτος πρῶτος πάντων ἐπίστευσε εἰς Χριστὸν ἐξ ἐθνῶν, καὶ Σαρδικῆς ἐπίσκοπος γέγονε καὶ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέρει, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,
 Καί σοι προσήχθη, Σῶτερ, ὡς εὐπνουν ἶον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐδοκίας τῆς βασιλογόνου, ὀσιακῶς ἀσκησάσης καὶ κοιμηθείσης ἐν εἰρήνῃ ἐν Ἱεροσολύμοις.

Στίχ. Εὐδοξον σχοῦσα τὴν γνώμην, Εὐδοκία,
 Ἐν Σιών ηὐδόκησας ἀσκήσει μεῖναι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, ἀρχιεπισκόπου Νικαίας. (†823)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου, τοῦ κομίσαντος εἰς Κύπρον τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου καὶ ἐγείραντος τὴν τοῦ Κύκκου Μονήν.

Στίχ. Κύκκου σεμνείου, Ἡσαΐα, δομητορ,
 Ἐν δόμοις ἄνω σὺν τῇ Πανάγνω χαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου, τοῦ τέκνου τῆς ὑπακοῆς, ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου διαλάμψαντος. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Λόγον τῷ Πατρὶ ὑπακούσαντα, Παῦλε,
Μιμησάμενος, ὑποτακτικὸς λέγῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ τοῦ πρίγκηπος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Σωτηρόπετρας παρὰ τὴν λίμνην Κουμπένσκ τῆς Ῥωσίας.

Στίχ. Φθαρτῆς ἀλογήσας δόξης, Ἰωάσαφ,
Δόξης τῆς ἀφθάρτου τρυφᾶς αἰωνίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τῷ μονῇ Κηπουραίων ἐν Κεφαλληνίᾳ. (†1811)

Στίχ. Εὐφρόσυνος θεῖος μυρίπνοον ἔχει τὸν βίον πάντα,
Μυρίζοντα ἅμα τοῖς θαυμασίοις τῶν ἀρετῶν του.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς σεπτῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ τὴν ρίζαν ἐλαίας ἐν τῇ νήσῳ τῶν Τρικκέρων ἐν τῷ Παγασητικῷ Κόλπῳ τῆς Μαγνησίας κατὰ τὸ ἔτος ,αωκε' (1825).

Στίχ. Εἰκὼν ἡ θεία τῆς Πανάγνου τῷ κόσμῳ,
Ἵφθεισα δωκε, νῦν χάριν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἱερὰ καὶ εὐγνώμων τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ὁρχομενῷ κατὰ τὸ ἔτος ,αθμγ' (1943), ὅτε ἡ Πανάχραντος Κόρη καὶ τοῦ κόσμου Δέσποινα, Πρέσβειρα καὶ Σκέπη τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν λαοῦ, ἡ ἐν τῇ παλαιφάτῳ Μονῇ Σκριμποῦ τιμωμένη καὶ προσκυνουμένη, ἐξαισίως κατέπληξε τοὺς δυνάστας, βουλευομένους τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῆς πόλεως, ἀκίνητοποιήσασα τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ δι' ὄράματος ἐμφανῶς ἀπειλήσασα καὶ παρεμποδίσασα τούτους.

Στίχ. Ὁρχομενὸς σέσωσται τῇ χάριτί σου,
Ἵθεν τὰ σῶστρά σοι προσάγει, Παρθένε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει ,αθκβ' (1922). Ἔτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησίων, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθείς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις,
λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη,
συνάθλων πληθύος ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμῆτων
νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ
παιδίων, ἀποκαρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ
ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως μαρτυρησάντων. (1918-1922).

Στίχ. Νέοι Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
᾿Ωφθησαν πλῆθος ἐκ χειρῶν τέκνων ᾿Αγαρ.

Στίφος νεόλεκτον ἱερῶν μαρτύρων,
᾿Αδω Ἰωνίας σὺν Ποιμέσιν ἄρνας.

Πληθὺς τῶν νεάθλων θώκῳ θεοῖο πάρα ἔστη.
᾿Ενδεκα θεοῖδεις ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

᾿Ηχος πλᾶ Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ᾠδὴ γ'

᾿Ηχος πλᾶ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τσ μυ στη ρι ου πα ρα

λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
 ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
 κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
 τος και στε ρε ω ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
 ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
 σα και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η
 η μων

ὠδὴ 5'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδωσδιεκπεταα
 σασ τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσ οοθεντριημεροςεκδυςτηνυ
 περκοσμιονΑναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστςυτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ 6'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγςομωστρεισΠαιδασδε
 δειματωωωσεθυμοσθηριωδησουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβωλωΠνευμαα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλονουπερ
 υμνητοστωνπατερωνκαιημων Θεοσευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρς ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς κρ γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψς με ε νς προ σκυ
 νς κν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λς τω γε

νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα
 τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να αμει των ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τδ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις

δι α α πιστει ει τω ε φα νη τη η Μα
 ρι ι αγαρ ε πει τα κα α θωρα α θη τοις
 εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
 λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
 ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα ν ς ς
 ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
 φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυγμα πλη θε
 σι τω ων σημει ει ων

Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ς

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο με
 νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ
 θε νε Μη τη Κυ ρι αν τι λα β ς μ ς και
 ρυ υ σαι των αι ω νι ν βα σανων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα

α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει τε αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω

A ι νει ει ει ει τε αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι προπει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δοξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ
τς

K υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων προ η η λ θες ε εκ του ου μνη
η η η μα α α α τος κα θως ε τε χ θης εκ

της Θεοοτοοκου ουκ εγνωσαν πως ε
σαρκωωθησ οι ασωωματοι σουου Α
ααααγγεεεελοι ουκ ησθοντο ποτε α
νεστησ οι φυλασσοντες σε στρατιωωωται
αμφοτερα γαρ εσφραγισται τοις εεερεν
νωωωωσι πεφανερωται δε τα θανατα
τοις προσκυνουσιν ενπιιστει το ομυυστηηη
ριιιιιον ο ανυμνουσιν αποδος ημιν αγ
αλλιαασιν και το μεεγαεεελεος

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεωματα της δυναμεως αααυ

τα

Κυριετους μοχλους τους αιωνιους συν

τριιιψας και δεσμαδιαρηξας του μνηματος

ανεεστησ καταλιπων σου τααεντα

ααααφιιιιαεισ μαρτυριιον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
 τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
 λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
 ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
 τα λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ασ πα θο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων ^Α_δ
Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αίνεϊτε αὐτὸν ^Α_δ εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα ^{Πα}₉

Κυ ρι ι ε ωσπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ^u₉ ου τως ει σηλ θες και των

θυ ρων κεκλεισμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α

ας σου ^φ₉ δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη ^u₉ α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ^π₉ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε εγ κας ^{Κε}_u₉ ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο

σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας ^{Πα}_u₉ με γα

σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον

η η μας ^Α_δ

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος ^{Πα}_φ

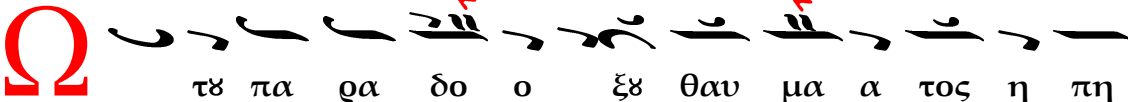
Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αίνεϊτε αὐτὸν ^Α_δ ^Α_δ

εν χορδαις και ορ γα α νω ^Α_δ

Ω τ ε πα ρ α δ ο ο ξ θ αυ μα α τ ο ς η π η
 γ η η η τ η η ς ζ ω η ς ε ε εκ τ η η ς σ τ ει ει
 ρ α α ς τ ι ι ι κ τ ε ε ε τ αι αι η χα α α
 ρ ι ς κ α α ρ π ο γ ο ν ει ει ν λα α μ π ρ ω ς α α πα α α ρ
 χ ε ε ε τ αι αι ευ φ ρ αι αι ν ς Ι ι ω α α κ ει μ της
 θ ε ε ο τ ο ο κ ου γ εν ν η η η η τ ω ρ γ ε ε
 ν ο ο ο μ ε ε ε ν ο ο ς ου κ ε ε ς ι ν α α λ λ ο ς ω ω ς
 σ υ των γ η η γ ε ν ω ω ν γ εν ν η τ ο ο ο ρ ω ω ν
 θ ε ε ο ο ο λ η η π τ ε ε η γ α ρ θ ε ο δ ο χ ο
 ο ς Κ ο ο ο ο ο ρ η η η η τ ε ς θ ε ε ο υ ο υ
 τ ο ο σ κ η η η ν ω ω ω μ α α τ ο πα να α γ ι
 ο ο ν ο ο ο ρ ο ς δι α σου η μ ι ν δε ε δω
 ω ω ω ω ρ η η η η τ αι

Στίχ. 7. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα π νο η αι νε σα τ ω τον Κυ
 ρι ο ν

 Ω τᾶ πα ρα δο ο ξᾶ θαυ μα α τος η πη
 γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει
 ρα ας τι ι ι κτε ε ε ται αι η χα α α
 ρις καρ πο γο ο νει ειν λα α μπρωσ α α πα α αρ
 χε ε ε ται αι ευ φραι αι νᾶ Ι ι ω α α κειμ της
 Θε ε ο το ο κου γεν νη η η η τωρ γε ε
 νο ο ο με ε ε νο ος ουκ ε ε σιν α α λλος ω ως
 συ των γη η γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω ων
 θε ε ο ο ο λη η πτε ε η γαρ θε ο δο χο
 ος Κο ο ο ο ο ρη η η η τᾶ ᾷ Θε ε ου ου
 το ο σκη η η νω ω ω μα α το πα να α γι
 ο ον ο ο ο ρος δια σου η μιν δε ε δω
 ω ω ω ω ρη η η η ται

Στίχ. ζ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ
 ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου·

πι θυ μη σει ο Βα σι λευς τᾶ καλ λος σᾶ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ^Δ ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμψας νευ μα τι ^π του παν των Δη μι ου ρ γου
και παν το κρα α το ο ρος ^π ευ το νως την κο σμι κην
των α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν ^π Μη τε ρες
συντη Μη τρι ^Δ της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου
σαι ^π Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ
ρι ος ^π ο πα ρε χων τω κο ο σμω ^Δ δι α σου το
με γα ε ε λε ε ος ^π

Στίχ. η΄. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν ^Δ οι πλ ς ς ^π σι

οι τ ς λα ς ^Δ

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ και λαμ προν δο χει ει
ον α πο στιλ βον χα ρι τι ^π η Αν να η ευ κλε ης φα νει
σα τε ε το ο κε ^π την προ βο λον α λη θως ^Δ της
παρ θε νι ας το θει ει ον α παν θισμα ^π την πασαις παρ
θε νι καις ^Δ και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρι
σμα ^π το της παρ θε νι ας κα α α λλος εμ φα νως βρα βευ

ουσαν και παρεχουσαν παασι τοις πιστοις το

μεγαεελεεος

Ἐωθινόν Γ'

Ἦχος Γα ϕ

Δοξαα Πατριιι και Υιυιω και

αι Αγιωω Πνεεευμααατιι

της Μαγδαληνη η ης Μααριιι

αας την του Σωτη η η η ροος ευαγγε

λιιιι ζοομεεενης εκνεεκρων

αα ναααστααασιιι ιν και αιεεμ

φαα νειειεια ανδιααπιστου ουουον

τες οι οι οι Μααααθη η η οι Μαθη η

ται αι γαι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον

το το της καααρδιιιι αας σκλη η η

ρο ο ον αλ λααατοιση μει ει ει ει οισ κα

θο πλι σθεντες και θανμαασι προς το κη η ρυ υ υ

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣᾿ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α
 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπαντο κραατορ ^{ν'} Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα ^{ν'}

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι

ας του κοσμου ^{ν'}

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'} ο καθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας ^{ν'}

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος

Κυριος ^{ν'} Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α

μην ^{ν'}

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε ^{ν'} και

αινεω εσωτο ο νομα σου εις τον αιωνα ^{ν'}

και εις τον αιωνα του αιωνος ^{ν'}

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{υ̇ ρ̇}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ̇ ρ̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{υ̇ ρ̇} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Ἦχος π̇ ρ̇ **Κε ρ**

Α να στα ας εκ τ̃ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τσ α α δου ε λυ σασ το κα τα
 κρι μα τσ θα να τσ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα
 γι ι δων τσ εχ θρσ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε
 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ τς
 ε πι το κη ρυ γ μα' και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε
 ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_θ_λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_λ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυριε Ελεησηησον

Κυριε Ελεησηησον

Κυριε Ελεησηησον

Κυριε Ελεησηησον

Κυριε Ελεησηησον

Κυριε Ελεησηησον

Σοι Κυριε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι ϑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταισ πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περι σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προς πρωῖ. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι
 α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ
 χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι
 α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς
 κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων
 ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος π̣ά̣ Κε ς

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σασ τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην τη ναι ω νι ον

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-Θ

Μ νη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τῶ Κυ ρι ο
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σασ χαι αι αι αι

ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τδ κο ο ο σμδ ^ε και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος ^ε Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ^ε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να
πο λο ο γητον ^ε δε χε ται σε προσι ι πτον τα ^ε ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ε ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τδ με νος η
μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ^ε Πα ρ

M υ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον ^Δ τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μδ

τον προ εδρον ^π₉ τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^Δ₂₂ ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ₂₂ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σθ ^Δ₂₂ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π₉ δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ₂₂ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ₂₂ δο ο ξα τω ε νερ γθ
 ντι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα ^π₉

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ^Δ₂₂ Δι - θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμθ α τε κνι
 ας ^θ₂₂ και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τθ θα να
 τθ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε ^Δ₂₂ εν τη α γι α
 γε ννη η σει σθ ^θ₂₂ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σθ ^Δ₂₂ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι ^Δ₂₂ η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φον της ζω ης η μω ω ων ^Δ₂₂

Τρισάγιον Κυριακού Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πάϛ

A μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

A α γι ος ο ο Θε ε ε ος
Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

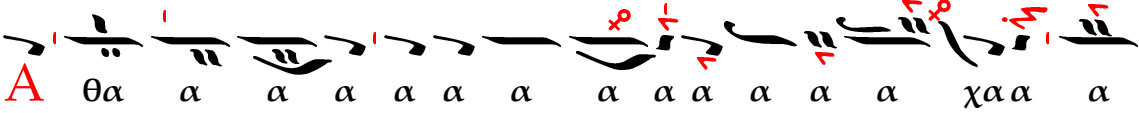
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις
τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

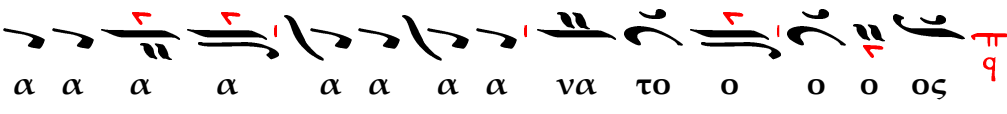
A γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

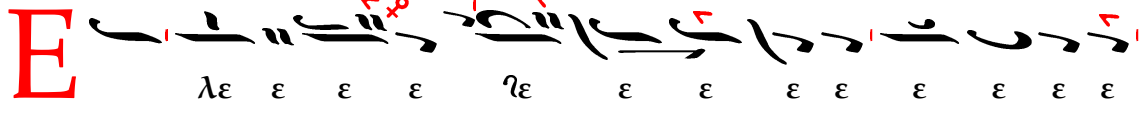
 Λ ε ε ε ε ε γ ε ε ε

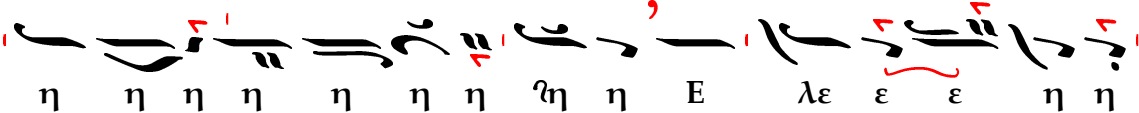
 Α θα α α α α α α α α α α α χαα α

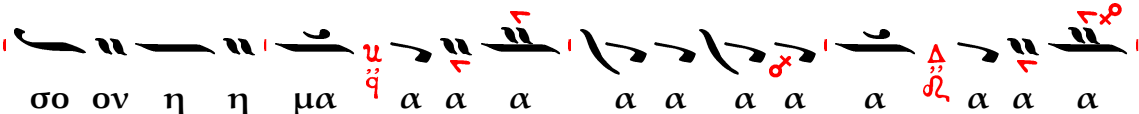
 α α α α α α α να το ο ο ο ος

 Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ε

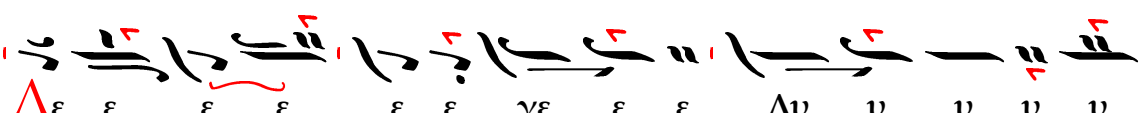
 η η η η η η η ηη η Ε λε ε ε η η

 σο ον η η μα α α α α α α α α α α

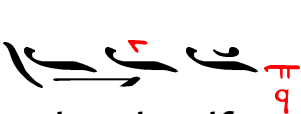
 α α α α α α α χα α α ας

 Λ ε ε ε ε ε γ ε ε ε Δυ υ υ υ υ

 υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως,

ζήτηι τῇ ΚΒ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ς αυ τς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. 5' 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ

ὕμετέρα σαρκὶ καυχῆσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχῆσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς πη').

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Κε δ

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α $\frac{u}{q}$ A λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{u}{q}$ A α α α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{u}{q}$

Χ ψω σα ε κλε κτον εκ τϑ λα ϑ μϑ $\frac{u}{q}$ ευ ρον

Δα βιδ τον δϑ λον μϑ $\frac{\chi}{\Delta}$ εν ε λαι ω α γι ω μϑ ε ε

χρι ι ι σα α A α αυ τον $\frac{u}{q}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α $\frac{u}{q}$ A λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{u}{q}$ A α α α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{u}{q}$

Χ Η γαρ χειρ μϑ συν α ντι λη ψε ται αυ τω $\frac{u}{q}$ και

ο βρα $\frac{\chi}{\Delta}$ χι ων μϑ $\frac{\Delta}{\rho}$ κατ ι σχυ υ σει ει

α α αυ τον

Α λλη λϑ ϑ ϑ ι α Α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδείς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Παρασκευῆ.

Ἦχος π' Πα ϕ

Ο Πα ι τα α α α α α α Χε ε ε

ε ε ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

ι ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν ^π₉
Ω^{Πα} ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ^ε_χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
 α α ^π₉ των ο ο ο ο ο λωων ^ν₂ ^{Πα} υ πο δε
 ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ^ε_χ
 υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι ^π₉
 Ταις α γγε λι και αι αι αι αι αι αι αις ^ε₂₂ α ο ρα
 α α α α α α τω ω ως ^υ₉ δο ρυ φο ο
^{Πα} ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α
 α α α ξε ε ε ε ε τα α α α α α
 ξε σι ι ι ι ιν ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α ^π₉

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ Κε
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π Κε
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Κε
α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

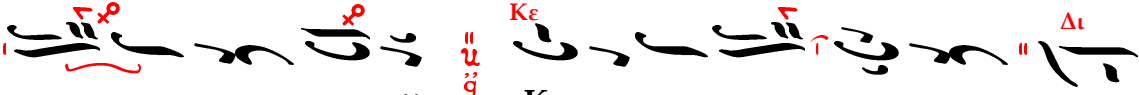

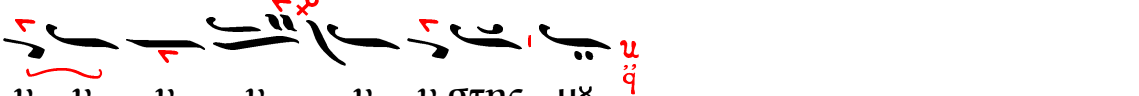
Π Πα
α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

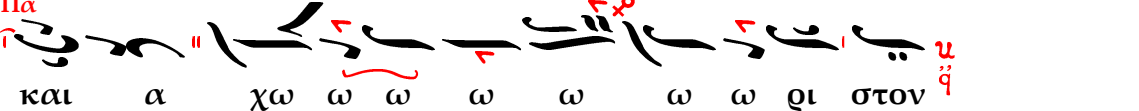
Σ Πα
οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ Πα
οι Κυ ρι ι ε

Κ Πα
αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

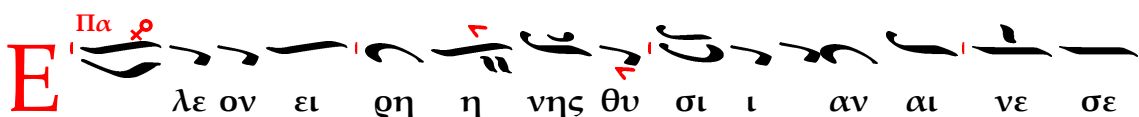
Α Πα
γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

 η η ι σχυς μϛ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα

 α α α α μϛ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ

 υ υ υ υ υ στης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

 μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ϛ ϛ ϛ σι ι ον ^{Δι}

 και α χω ω ω ω ω ω ρι στον ^{Πα}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Και μετα του Πνευματος

Εχομεν προς τον Κυριον

Αξιον και διλιλιλι

και ον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος

Σαβαωθ πληρης οουραα νος και η

γη της δοξης σου ωσαν εντοι οισ υψι

σοις ευλογημενος ο ερχοοο μεε

νος εν ονοματι Κυριου ωσαν

νααα ο εντοις υψιλιλι

λιλοισ

Ααα μην

Αααα μην ην

Σεε υμνασασασασα μεν σε

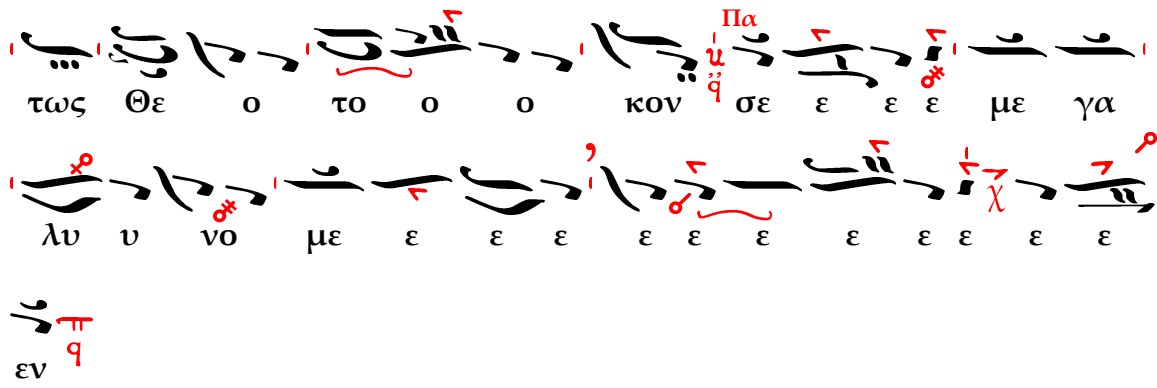
Ευ λο γη σ μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
^{Δι} θα α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 45' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π' Πα ρ

^{Πα} Ἀ ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
^ε μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο
 ο το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και
 Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι ιμ και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι ιμ
^ε τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
 Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον

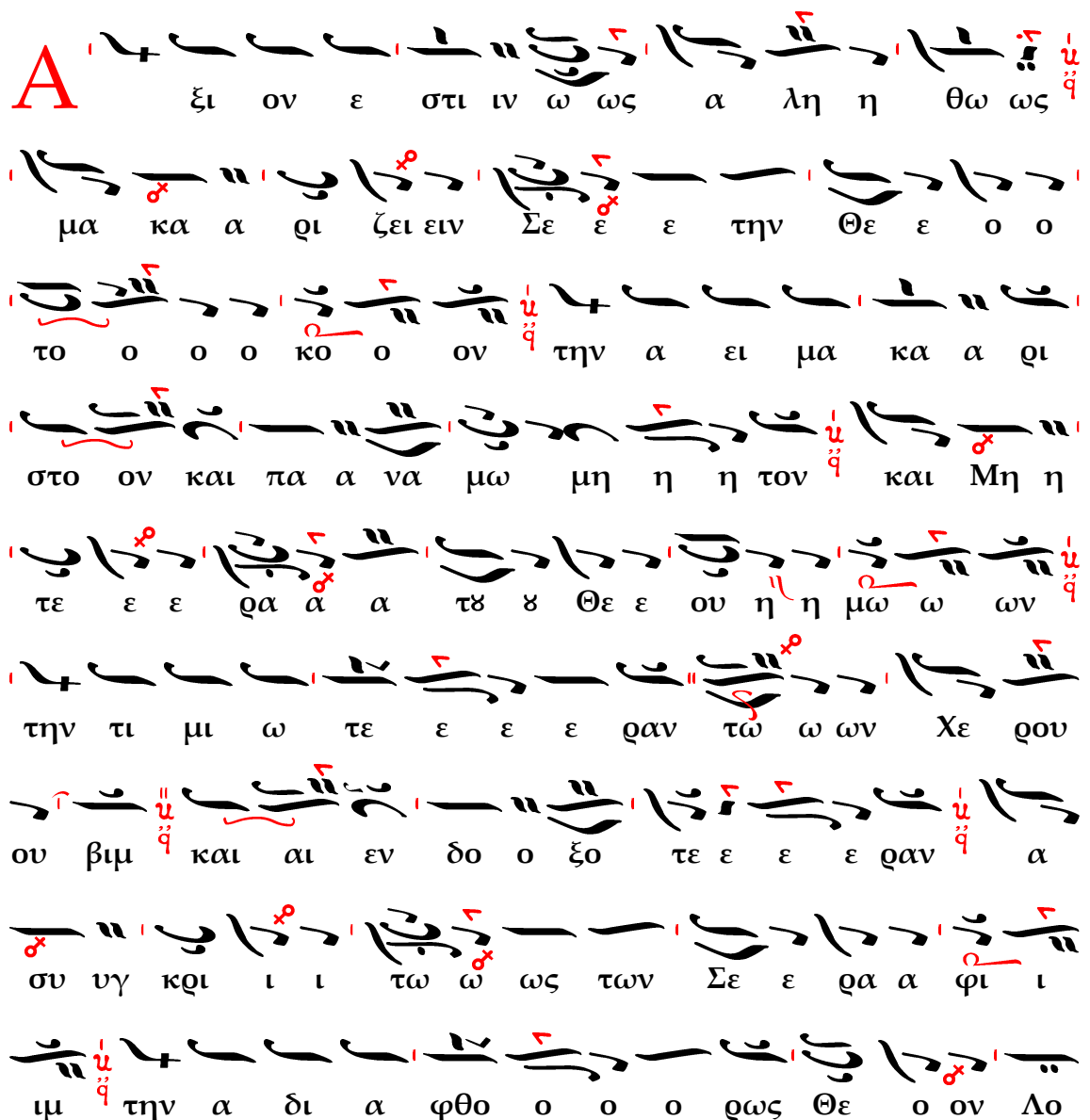
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἡν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β´ Νοεμβρίου , α 345´ , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τδ ς Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε ρου
 ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υγ κρι ι ι τώ ω ως των Σε ε ρα α φι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο

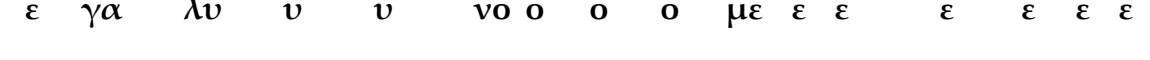
 ο γο ον τε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ο ο

 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με

 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε

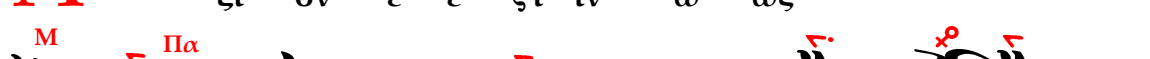

 ε εν

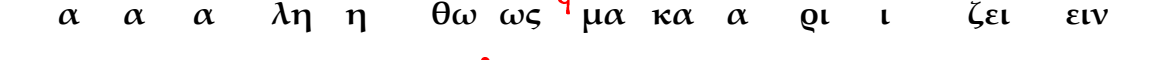
Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A Πα ξι ον ε ε ςι ιν ω ως ἤχος π' Πα ρ

M Πα α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν

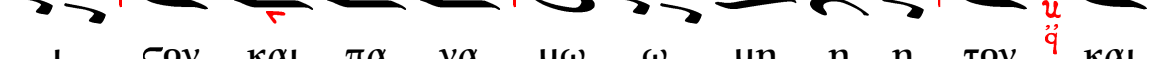
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

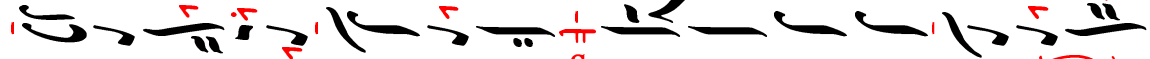
 ι ςον και πα να μω ω μη η η τον και

 μη η τε ε ε ε ρα τϝ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ

 η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

 ε ε ρα α αν των Χε ρϝ ϝ βι ιμ και

 εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ε ρα α α α α

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος